

demokratiet og Venstre. Det blev åbenbart taget ret bogstaveligt, og det er sådan set fint nok, for så ved man jo, at når nogle lover noget, bliver det også til noget, når Dansk Folkeparti er involveret.

Tilbage til spørgsmålet: Det er jo fuldstændig rigtigt set, og jeg var også inde på det i mit ordførerrindlæg, at det er en notorisk kendsgerning, at siden 2001, altså da den tidligere regering med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre sad ved magten, er der kommet ganske, ganske betragtelige besparelser ind i finansloven som følge af, at vi får færre fremmede til Danmark. Der kommer færre asylsøgere til Danmark, det har medført milliardbesparelser på statens budget, og det er helt rigtigt set, at de penge er med til at skabe mulighed for at øge indsatsen andre steder. Næste år ligger der f.eks. 1,2 mia. kr. i aktivitetspuljen til sygehusene til bekæmpelse af ventelisterne, og man kan jo ikke helt se bort fra spørgsmålet: Ville de have ligget der, hvis vi ikke havde haft den stramme udlændingepolitik?

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Det er rigtigt, at vi har haft en milliardbesparelse på flygtninge/udlændingeområdet; så vidt jeg kan læse, er den på omkring 4 mia. kr.

Men det er jo ikke den eneste ting, der er sket på området. Der er også lavet en opstramning af den udmærkede 24-års-regel, og er det ikke også med til ligesom at sige til udlændinge, at de skal altså have en uddannelse, og de skal integrere sig i samfundet? Er den politik ikke medvirkende til, at vi får den udgiftspost, der hedder flygtninge/udlændinge, ændret til ikke at være en udgift, men et aktiv?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Der er jo ingen tvivl om, at den politik, der blev ført op gennem 1990'erne på udlændingeområdet, hvor man accepterede, at et så stort antal fremmede strømmede ind i vort land, har gjort, at man overhovedet ikke kunne sikre, at de, der kom til vort land, også kom i sving, kom i arbejde og bidrog til samfundet.

Det er derfor, vi sidder med et efterslæb fra den socialdemokratiske ledede regerings tid. Det er beregnet, at det årlige tab for samfundet svarer til 33 mia. kr. på grund af, at man har ført en forfejlet udlændingepolitik og har lukket mange flere ind, end det danske samfund kunne bære.

Det siger sig selv, at det tager lang tid at få ryddet op i det morads, men vi har sat os for at få ryddet op, og et af midlerne er altså at starte med at sørge for, at der kommer færre til landet – det er helt afgørende – og derefter få sat fokus på hjemsendelser, som vi så også har gjort med finanslovaftalen for næste år.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu har hr. Thulesen Dahl gentaget flere gange, at man kan stole på, at når Dansk Folkeparti siger noget, bliver det også til noget.

Jeg er helt sikker på, at Venstre godt ved, at som rigmandsregering kan man stole på, at Dansk Folkeparti er med til at stemme for at lade pengene fosse ud til de rigeste, og man kan stole på, at Dansk Folkeparti stemmer for at tage penge fra nogle af dem, der ikke har særlig meget, sådan som man har gjort gennem de senere år. Men hvad med dem, som man prøver at få til at stemme på sig? Kan de også stole på Dansk Folkeparti, som f.eks. før sidste valg lovede, at man ikke ville være med til at skære ned på ældreområdet i kommunerne, også selv om der ikke var en krone i kommunekassen, og de kan se, at der alligevel bliver skåret ned?

I Ekstra Bladet i dag kan vi f.eks. læse, at 81 pct. af Dansk Folkepartis byrådsmedlemmer har stemt for nedskæringer på velfærdsområdet, og at Dansk Folkeparti snyder de ældre med satspuljen, hvor man tager penge fra folkepension og førtidspension osv. Hvem er det så, der kan stole på Dansk Folkeparti? Er det regeringen, eller er det de borgere, der faktisk trænger til at få nogle flere penge?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Svaret er jo meget enkelt, for der er ingen tvivl om, at Dansk Folkeparti har sikret en enorm forskel i forhold til, hvordan det ville have været, hvis vi ikke havde været der. Det siger sig selv.

Fru Line Barfod nævner satspuljen som et konkret eksempel. Den har jeg jo diskuteret med fru Line Barfod talrige gange, og det gør jeg gerne igen. Fru Line Barfod kender forhistorien. Satspuljen var der, den var en realitet, og den ville også blive videreført. Det eneste valg, Dansk Folkeparti har haft, handlede ikke om, hvorvidt satspuljen skulle være der eller ej, men om vi, når den nu er der, så også ville have indflydelse på, hvad pengene bliver bevilget til.